

Mel.: "Den gang da jeg pakket".

Den gang da jeg pakket
 og skulle dra avsted,
 da gråt Marianne,
 hun ville være med.
 Jeg klappet hennes røde kinn
 og hvisket ømt i hennes øre inn:
 "Jeg kommer tilbake til jul, Mariann!"

Og julen den kom,
 det ble gitt permisjon.
 De andre fikk reise,
 jeg ble i Legion'.
 Da tok jeg meg en juledram
 og sendte Mariann' et telegram:
 "Jeg kommer tilbake til vår ^{omn navn} Mariann'!"

Og våren den kom,
 og hun ventede enn,
 på meg som har lovet
 å komme hjem igjen.
 Da skriver jeg mitt testament
 på gammelt gulnet, russisk pergament:
 "Jeg kommer tilbake om hundrede år!"

13.2.1971

Mel.: "La det tone".

La det tone fra fjord,
ifra dal og fra hei,
bygd og by og fra grågrønne hav:
Gamle Norge vår mor,
ja vi elsker jo deg
og den fattige jord du oss ga!
Ja vårt land, skjønne land,
du skal aldri, nei aldri forgå.
La det gå som et brus over landet.
Vi vil bygge og verne vårt Norge,
nu er dagen da alle skal sanne
at vi innfrir de løfter vi ga.
Kom venner og frender,
kom hver byggende kvinne og mann.
Gjennom arbeid og sang,
slår vi ring om vårt land,
ja vårt deilige land.

13.2.1971

